

दानियेलाचे पुस्तक - एकशे पंचविसावे

भविष्यवाणीतील महत्त्व उलगडणे: दानिएल 11:40 याचे अर्थविश्लेषण आणि आधुनिक ख्रिस्ती धर्मासाठी त्याचे परिणाम

Jeff Pippenger
2024-03-09

दानियेल ११ मधील चाळिसावा पद अंतकाळापासून सुरू होते; परंतु त्या पदात अंतकाळाचे दोन काळ ओळखले जातात, आणि त्यामुळे भविष्यवाणीचा विद्यार्थी पहिल्या अंतकाळाला दुसऱ्या अंतकाळाशी जुळवू शकतो. जेव्हा हा अनुप्रयोग केला जातो, तेव्हा १७९८ मध्ये सुरू झालेला मिलेराइट इतिहासाचा प्रवाह १९८९ मधील संयुक्त संस्थानांच्या इतिहासाशी समांतर धावतो. या दोन रेषा खऱ्या प्रोटेस्टंट शिंगाची रेषा आणि प्रकटीकरण अध्याय १३ मधील पृथ्वीवरील पशूच्या रिपब्लिकन शिंगाची रेषा ओळखून देतात. दोन्ही रेषा १७९८ मधील अंतकाळापासून सुरू होतात, आणि १९८९ मधील अंतकाळ हा केवळ त्या पदात उघडकीस आणलेल्या सत्याच्या मार्गचिन्हांना पूरक ठरतो आणि त्यांची दुसरी साक्ष पुरवितो.

तिसऱ्या दूताची चालना २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी आली, परंतु १८५६ ते १८६३ या सात वर्षांच्या बंडखोरीमुळे ती पुढे ढकलली गेली. तिसऱ्या दूताचे आगमन ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी पुन्हा घडले. १८६३ हे प्राचीन इस्राएलच्या कादेश येथील पहिल्या छावणीद्वारे आणि दहा हेरांच्या बंडखोरीद्वारे प्रतिरूपित केले गेले होते; आणि ११ सप्टेंबर, २००१ हे प्राचीन इस्राएलच्या कादेश येथील शेवटच्या छावणीद्वारे आणि मोशेच्या बंडखोरीद्वारे प्रतिरूपित केले गेले होते. १८६३ मधील बंडखोरीने कादेश येथील पहिल्या बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व केले, ज्यामुळे अरण्यात मृत्यूचा न्याय आला. ११ सप्टेंबर, २००१ मधील बंडखोरीने कादेश येथील शेवटच्या बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व केले, ज्यामुळे लाओदीकेयन अॅडव्हेंटिझमच्या नेतृत्वाचा मृत्यू झाला.

११ ऑगस्ट, १८४० रोजी देवदूताचे अवतरण, ज्याने १८४० ते १८४४ या चळवळीचा प्रारंभ घडवून आणला—जिला सिस्टर व्हाइट यांनी देवाच्या सामर्थ्याचे एक गौरवशाली प्रकटीकरण असे संबोधले—त्याने ११ सप्टेंबर, २००१ याचे प्रतिरूप दर्शविले आणि देवाच्या सामर्थ्याच्या एका गौरवशाली प्रकटीकरणाची ओळख करून दिली.

“तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत जो देवदूत सहभागी होतो, त्याने आपल्या गौरवाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशित करावयाची आहे. येथे जागतिक व्याप आणि अभूतपूर्व सामर्थ्य असलेल्या कार्याची भविष्यवाणी करण्यात आली आहे. १८४०-४४ मधील आगमन चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याचे एक गौरवशाली प्रकटीकरण होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशन स्थानकापर्यंत पोहोचविण्यात आला, आणि काही देशांत सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणेनंतर कोणत्याही देशात जेवढी धार्मिक जागृती दिसून आली नव्हती, तेवढी महान धार्मिक उत्कटता प्रकट झाली; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशान्याखालील सामर्थ्यशाली चळवळ यांनाही मागे टाकणारी ठरणार आहे.” The Great Controversy, 611.

२२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी तिसऱ्या देवदूताचे पहिले आगमन (पहिले कादेश) हे कार्य पूर्ण करण्यासाठी होते, परंतु देवाच्या लोकांनी नवीन नेत्याची निवड करून मिसरदेशात परत जाणे पसंत केले. १८६३ पर्यंत त्यांनी यरीहोच्या भिंती कोसळविण्याच्या देवाच्या कार्यात सहभागी होण्याऐवजी “यरीहो पुन्हा बांधले” होते. म्हणून त्यांच्यावर वनातील मृत्यूचा शाप आला.

आणि त्या वेळी यहोशवाने त्यांना शपथ घालून म्हटले, “जो मनुष्य परमेश्वरासमोर उठून हे यरीहो नगर पुन्हा बांधील, तो शापित असो; तो त्याचा पाया आपल्या ज्येष्ठ पुत्राच्या किंमतीवर घालील, आणि त्याचे दरवाजे आपल्या धाकट्या पुत्राच्या किंमतीवर उभारील.” यहोशवा ६:२६.

प्राचीन इस्राएलने पहिल्या कादेश येथे यहोशवा व कालेब यांचा संदेश नाकारला होता, त्याप्रमाणेच आधुनिक इस्राएलच्या पहिल्या कादेशातील (1863) बंडखोरीमुळे त्यांच्यावर यहोशवाचा शाप आला. 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी (अंतिम कादेश) तिसरा देवदूत परत आला, तेव्हा देव यरीहो व त्याच्या भिंती पाडून टाकण्यापूर्वीचे अंतिम कार्य आरंभ झाले.

२२ ऑक्टोबर, १८४४ हा तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाचा निर्देश करतो, आणि त्या प्रकारे तो शेवटच्या दिवसांतील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवाराच्याही आगमनाचा निर्देश करतो. १८६३ हे २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी आरंभ झालेल्या तिसऱ्या देवदूताच्या परीक्षाकालाचा अंत दर्शविते. म्हणून १८६३ हे लवकरच येऊ घातलेल्या रविवाराच्या कायद्याचे प्रतीक आहे, कारण येशू सदैव आरंभाने समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो. १८६३ मध्ये राष्ट्र दोन वर्गांत विभागले गेले, आणि त्याचप्रमाणे रविवाराच्या कायद्याच्या वेळीही दोन वर्ग प्रकट होतील.

मिलराइट इतिहासातील तिसऱ्या देवदूताचा परीक्षेचा कालखंड 1844 मध्ये सुरू झाला आणि 1863 मध्ये समाप्त झाला, आणि प्रारंभ व समाप्ती या दोन्ही गोष्टींनी अंतिम दिवसांतील रविवार कायदा चिन्हांकित केला. प्रारंभ (1844) आणि समाप्ती (1863) यांच्या दरम्यानच्या इतिहासात मिलराइट चळवळीचे बंड (1856) आढळते. म्हणून हा कालखंड “सत्य”ची स्वाक्षरी धारण करतो. 11 सप्टेंबर 2001 रोजी कादेश येथे दुसऱ्यांदा परत येणे तिसऱ्या देवदूताच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या प्रारंभाला चिन्हांकित करते, जी 1863 द्वारे पूर्वछायित केल्याप्रमाणे, लवकरच येणाऱ्या रविवार कायद्यात समाप्त होते.

त्या रविवारच्या कायद्यापासून मानवी परीक्षाकाल समाप्त होईपर्यंत, त्या इतिहासात दर्शविलेल्या बाबेलच्या वेश्येवरील कार्यकारी न्यायाशी सुसंगत रीतीने यरीहो व त्याच्या भिंती पाडल्या जातील. चाळीसावे वचन 1798 मध्ये आरंभ होते आणि एक्केचाळीसाव्या वचनातील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यात समाप्त होते. 1798 मधील अंतकाळ हा देवाच्या मंडळीची अंतर्गत रेषा दर्शवितो, जी पहिल्या देवदूताच्या चळवळीतील मिलराइट्सपासून आरंभ होऊन तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीपर्यंत आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांपर्यंत पोहोचते. हे सर्व एका वचनात आहे.

१७९८ मध्ये दक्षिणेच्या राजाच्या उदयाने सुरू झालेले उत्तरेच्या राजाचे युद्ध १९८९ मध्ये समाप्तीस आले, जेव्हा बायबलमधील भविष्यवाणीत उल्लेखिलेल्या पाचव्या व सहाव्या राज्यांच्या संधीने दक्षिणेचा राजा पराभूत झाला. १७९८ मध्ये सुरू झालेले उत्तरेचा राजा आणि दक्षिणेचा राजा यांचे युद्ध, मिलेराइटांनी रोमविरुद्धचे युद्ध म्हणून ओळखले होते, जे त्यांनी केवळ विध्वंस घडवून आणणाऱ्या दोन सत्तांप्रमाणे—मूर्तिपूजकत्व आणि पोपसत्ता—असे पाहिले. १९८९ मध्ये जेव्हा हे युद्ध संपले, तेव्हा विध्वंस घडवून आणणाऱ्या सर्व तीन सत्तांचा त्यात सहभाग होता, आणि याने त्या तीन सत्तांनी जगाला आमर्गिडोनकडे नेण्याच्या भविष्यवाणीतील चित्रणाची सुरुवात दर्शविली, जे भौगोलिकदृष्ट्या दानियेल अकरा अध्यायाच्या पंचेचाळीसाव्या वचनात दर्शविले आहे.

चाळीस ते पंचेचाळीस या वचने समुद्रांच्या मध्ये आणि तेजस्वी पवित्र पर्वताजवळ पोपाचा अंत घडवून आणणाऱ्या तीन सत्तांच्या भविष्यसूचक गतीविधीची ओळख करून देतात. योग्य रीतीने समजल्यास, एक्केचाळीसाव्या वचनात दर्शविलेला भविष्यसूचक इतिहास, एक्केचाळीस ते चव्वेचाळीस या वचनांचा समावेश करतो.

म्हणून, 1989 मधील अंतकाळापासून सुरुवात करून, 1798 या दुसऱ्या साक्षीसह, दक्षिणेचा राजा आणि उत्तरेचा राजा यांच्यामधील युद्धाचा आरंभ व समाप्ती ओळखत, एक्केचाळीस ते चव्वेचाळीस या वचनांमध्ये प्राणघातक घाव बरा झालेल्या पोपसत्तेच्या त्रिगुण एकतेची ओळख करून दिली आहे, आणि पंचेचाळीसावे वचन तेथे आहे जिथे ती आपल्या अंताला येते. या दृष्टीकोनातून पाहिल्यास ही वचने देवाच्या मंडळीबाहेरील इतिहास सादर करतात, जसे प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील सात मुद्रा आणि सात मंडळ्या यांच्यातील संबंधानेही दर्शविले आहे.

१७९८ द्वारे दर्शविलेली भविष्यसूचक इतिहासाची रेषा मुख्यतः तपासणीच्या न्यायाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि १९८९ मध्ये त्याच बिंदूपासून आरंभ होणारी रेषा मुख्यतः कार्यकारी न्यायाचे प्रतिनिधित्व करते. १७९८ मुख्यतः कराराच्या

दूतासाठी मार्ग सिद्ध करणाऱ्या दूताच्या कार्यावर भर देते, आणि १९८९ मुख्यतः एलियाच्या दूताच्या कार्यावर भर देते.

इ.स. १७९८ पासून, जेव्हा दानियेलाचे पुस्तक उघडण्यात आले, तेव्हापासून आपल्याला भविष्यवाणीच्या इतिहासाचे वाढते ज्ञान प्राप्त होते, ज्यामध्ये ख्रिस्त आपल्या लोकांना अशा करारसंबंधात नेतो की ज्याद्वारे दैवीत्व आणि मानवत्व यांचे कायमस्वरूपी संयोग साध्य होतो. त्या अंतिम दिवसांच्या कराराची ओळख शास्त्रांमध्ये वारंवार करून दिली आहे.

पाहा, असे दिवस येत आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो, की मी इस्राएलाच्या घराण्याशी आणि यहूदाच्या घराण्याशी नवा करार करीन; त्या कराराप्रमाणे नव्हे जो मी त्यांच्या पितरांशी त्या दिवशी केला होता, जेव्हा मी त्यांना हात धरून मिसर देशातून बाहेर आणले; तो माझा करार त्यांनी मोडला, तरीही मी त्यांचा पती होतो, असे परमेश्वर म्हणतो: परंतु हा तो करार असेल जो त्या दिवसांनंतर मी इस्राएलाच्या घराण्याशी करीन, असे परमेश्वर म्हणतो; मी माझा नियम त्यांच्या अंतर्गममध्ये ठेवीन आणि तो त्यांच्या अंतःकरणावर लिहीन; आणि मी त्यांचा देव होईन, आणि ते माझे लोक होतील. आणि यापुढे प्रत्येक मनुष्य आपल्या शेजाऱ्याला आणि प्रत्येक मनुष्य आपल्या भावाला, "परमेश्वराला जाण" असे म्हणत शिकवणार नाही; कारण लहानापासून मोठ्यापर्यंत ते सर्व मला जाणतील, असे परमेश्वर म्हणतो; कारण मी त्यांच्या अधर्माची क्षमा करीन, आणि त्यांच्या पापाची आठवण पुन्हा करणार नाही. यिर्मया ३१:३१-३४.

सर्व संदेष्टे शेवटच्या दिवसांची ओळख करून देत आहेत, आणि भविष्यवाणीत "शेवटचे दिवस" हा शब्दप्रयोग न्यायनिवाड्याच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो. पहिला देवदूत १७९८ मध्ये, अर्थात अंतकाळी, १८४४ मध्ये न्यायनिवाड्याच्या प्रारंभाची घोषणा करण्यासाठी आला, आणि तोच शेवटच्या दिवसांचा आरंभही आहे. शेवटचे दिवस म्हणजे यिर्मयाच्या "त्या दिवसांचा" संदर्भ आहे, जे येतील, जेव्हा देव आपल्या लोकांचे "अधर्म" "क्षमील" आणि त्यांच्या पापांची "आठवण पुन्हा करणार नाही." ते कार्य ख्रिस्ताद्वारे, प्रतिरूप प्रायश्चित्तिदिनी महायाजक म्हणून, "शेवटच्या दिवसांमध्ये," पूर्ण केले जाते.

जर मिलराइट अॅडव्हेंटवादाने २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी आलेल्या तिसऱ्या देवदूताच्या प्रगतिशील प्रकाशात विश्वासाने चालणे सुरू ठेवले असते, तर ते आतापर्यंत येशूसमवेत त्यांच्या अनंतकाळच्या निवासस्थानी पोहोचले असते. याचाच अर्थ यिर्मया "त्या दिवसांनंतर" असे म्हणतो तेव्हा अभिप्रेत असतो. "ते दिवस" म्हणजे १८४४ मध्ये नेणारे आणि त्यातच समाप्त होणारे भविष्यसूचक कालखंड होत. दानियेलाच्या बाराव्या अध्यायात ज्यांचा उल्लेख आहे, तेच हे "दिवस" आहेत.

परंतु तू अंतापर्यंत आपल्या मार्गाने जात राहा; कारण तू विश्रांती पावशील, आणि दिवसांच्या शेवटी आपल्या वाट्यास उभा राहशील. दानियेल १२:१३.

"शेवटच्या दिवसांत," किंवा यिर्मया म्हणतो तसे, "त्या दिवसांनंतर," ख्रिस्ताने आपल्या लोकांच्या अंतरंग भागांत आपला नियम ठेवण्याचे आणि त्यांच्या हृदयांवर आपला नियम लिहिण्याचे ठरविले. अंतरंग भाग म्हणजे खालचा स्वभाव, किंवा पौल ज्याला देह असे म्हणतो तो; आणि हृदय म्हणजे उच्च स्वभाव. या करारात आपल्या लोकांना परिवर्तनाच्या वेळी नवे मन, आणि दुसऱ्या आगमनाच्या वेळी नवे शरीर देण्याची प्रतिज्ञा आहे. मनुष्य आदामाबरोबर पतित झाला; आदाम देवाच्या प्रतिमेत निर्माण करण्यात आला होता, आणि तो उच्च स्वभाव व खालचा स्वभाव अशा द्विविध स्वभावासह निर्माण करण्यात आला होता. ख्रिस्ताचा करार म्हणजे पापाच्या शापातून मानवजातीचे त्यांच्या या द्विविध स्वभावासह उद्धार करणे होय.

"या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या अंतिम दिवसांत, देवाचा आपल्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकांबरोबरचा करार पुन्हा नूतनीकृत केला जाणार आहे. 'त्या दिवशी मी त्यांच्यासाठी शेतातील पशूंशी, आकाशातील पक्ष्यांशी, आणि भूमीवर रांगणाऱ्या प्राण्यांशी करार करीन; आणि मी धनुष्य, तलवार आणि युद्ध पृथ्वीवरून मोडून टाकीन, आणि त्यांना सुरक्षितपणे निजवीन. आणि मी तुला सदासर्वकाळासाठी माझ्याशी वाग्दत्त करीन; होय, मी तुला नीतिमत्त्वात, न्यायात, प्रेममय कृपेत आणि दयेत माझ्याशी वाग्दत्त करीन. मी तुला विश्वासूपणात माझ्याशी

वाग्दत्त करीन; आणि तू परमेश्वराला जाणशील.'”

“आणि त्या दिवशी असे होईल की, परमेश्वर म्हणतो, मी ऐकेन; मी आकाशाचे ऐकेन, आणि आकाश पृथ्वीचे ऐकेल; आणि पृथ्वी धान्य, द्राक्षारस व तेल यांचे ऐकेल; आणि ते यिजेरलचे ऐकतील. आणि मी तिला पृथ्वीमध्ये माझ्यासाठी पेरें; आणि जिने दया प्राप्त केली नव्हती तिच्यावर मी दया करीन; आणि जे माझे लोक नव्हते त्यांना मी सांगेन, तू माझे लोक आहेस; आणि ते म्हणतील, तू माझा देव आहेस.’ होशेय 2:14-23.”

“त्या दिवशी... इस्राएलाचा अवशेष, आणि याकोबाच्या घराण्यातील सुटलेले लोक... सत्यतेने इस्राएलाच्या पवित्र परमेश्वरावर अवलंबून राहतील.’ यशया 10:20. ‘प्रत्येक राष्ट्र, वंश, भाषा आणि लोक’ यांमधून असे काही असतील की जे आनंदाने या संदेशाला प्रतिसाद देतील, ‘देवाला भिऊन त्याचे गौरव करा; कारण त्याच्या न्यायनिवाड्याची वेळ आली आहे.’ जे काही त्यांना या पृथ्वीशी बांधून ठेवते अशा प्रत्येक मूर्तीपासून ते वळतील, आणि ‘ज्याने आकाश, पृथ्वी, समुद्र व जलस्रोत निर्माण केले त्याची’ उपासना करतील. ते प्रत्येक गुंत्यातून स्वतःला मुक्त करतील, आणि जगासमोर देवाच्या दयेची स्मारके म्हणून उभे राहतील. प्रत्येक दैवी अपेक्षेचे पालन करणारे म्हणून, ‘देवाच्या आज्ञा पाळणारे आणि येशूवरील विश्वास धरणारे’ असे त्यांची ओळख देवदूतांनाही आणि मनुष्यांनाही होईल. प्रकटीकरण 14:6-7, 12.”

“पाहा, असे दिवस येत आहेत, परमेश्वर म्हणतो, की नांगरणारा कापणी करणाऱ्याला गाठील, आणि द्राक्षे तुडवणारा बी पेरणाऱ्याला; आणि पर्वतांमधून गोड द्राक्षारस ठिबकेल, आणि सर्व टेकड्या वितळून जातील. आणि मी माझ्या इस्राएल लोकांची बंदिवासातून परतफेड करीन, आणि ते उजाड झालेली नगरे बांधतील व त्यांत वस्ती करतील; ते द्राक्षमळे लावतील आणि त्यांचा द्राक्षारस पितील; ते बागाही करतील आणि त्यांची फळे खातील. आणि मी त्यांना त्यांच्या देशात रुजवून ठेवीन, आणि जो देश मी त्यांना दिला आहे त्या त्यांच्या देशातून ते यापुढे कधीही उपटले जाणार नाहीत, तुझा देव परमेश्वर म्हणतो. आमोस 9:13-15.” Review and Herald, February 26, 1914.

जेव्हा यिर्मया “त्या दिवसांनंतर” असे म्हणतो, तेव्हा ख्रिस्त आपल्या मंदिरात ते शुद्ध करण्यासाठी अचानक येण्याच्या कार्याद्वारे दर्शविलेले जे कार्य होते, त्यापूर्वीचे “दिवस” म्हणजे 1798 आणि 1844 मध्ये समाप्त झालेले भविष्यवाणीतील कालखंड होते. त्या भविष्यवाणीतील दिवसांचा (कालखंडांचा) शेवट, त्या छेचाळीस वर्षांना चिन्हांकित करीत होता ज्यांत ख्रिस्ताने मिलराईट मंदिर उभारले; आणि जेव्हा तो 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी अचानक आला, तेव्हा तो मलाखी अध्याय तीन याची पूर्तता करीत होता, ज्याची त्याने आपल्या सेवाकार्याच्या प्रारंभी आणि समाप्तीला मंदिर शुद्ध केले तेव्हाही पूर्तता केली होती.

“जगातील खरेदी-विक्री करणाऱ्यांपासून मंदिर शुद्ध करताना, येशूने पापाच्या कलुषापासून—आत्म्याला भ्रष्ट करणाऱ्या सांसारिक इच्छांपासून, स्वार्थी वासनांपासून, दुष्ट सवयींपासून—हृदय शुद्ध करण्याच्या आपल्या मिशनची घोषणा केली. मलाखी 3:1-3 उद्धृत.” द डिझायर ऑफ एजेस, 161.

आणि “त्या दिवसांनंतर,” ख्रिस्ताने त्याने उभारलेले मंदिर शुद्ध करण्याचा हेतू ठेवला होता, जे त्याच्या लोकांच्या हृदयांना पापाच्या मलिनतेपासून शुद्ध करण्याच्या त्याच्या कार्याचे प्रतीक होते; किंवा यिर्मया म्हणतो त्याप्रमाणे, त्यांच्या हृदयांवर व अंतरंग भागांवर त्याची व्यवस्था लिहिणे.

कारण त्यांच्यात दोष आढळल्यामुळे तो म्हणतो, “पाहा, असे दिवस येत आहेत, प्रभु म्हणतो, जेव्हा मी इस्राएलच्या घराण्याबरोबर आणि यहूदाच्या घराण्याबरोबर नवा करार करीन; तो त्या कराराप्रमाणे नसेल जो मी त्यांच्या पितरांबरोबर त्या दिवशी केला होता, जेव्हा मी त्यांना हात धरून मिसरदेशातून बाहेर काढण्यासाठी नेले होते; कारण त्यांनी माझ्या करारात स्थिर राहिले नाही, आणि मी त्यांची पर्वा केली नाही, प्रभु म्हणतो. कारण त्या दिवसांनंतर मी इस्राएलच्या घराण्याबरोबर जो करार करीन तो हा आहे, प्रभु म्हणतो; मी माझे नियम त्यांच्या मनात ठेवीन, आणि त्यांच्या हृदयांवर लिहीन; आणि मी त्यांचा देव होईन, आणि ते माझे लोक होतील.” इब्री लोकांस 8:8-10.

“ते दिवस” हे दानिएलचे “दिवसांचा शेवट” होते, जे 1798 आणि 1844 मध्ये समाप्त झाले. दानिएल अकराच्या चाळीसाव्या वचनात 1798 मध्ये सुरू होणाऱ्या प्रोटेस्टंट शिंगाची रेषा, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांबरोबर स्थापन होणाऱ्या करारसंबंधावर भर देते. “lot” या हिब्रू शब्दाचा अर्थ एक लहान दगड असा आहे, जो एखाद्याचे भविष्य निश्चित करण्यासाठी वापरला जात असे. दानिएलला असे सांगण्यात आले की, “दिवसांचा शेवट” येईपर्यंत त्याने जाऊन विश्रांती घ्यावी (मृत्यूत), जेव्हा 1844 मध्ये न्यायनिवाडा सुरू होईल आणि त्याचे भविष्य निश्चित केले जाईल.

परंतु तू अंत होईपर्यंत आपल्या मार्गाने जा; कारण तू विश्रांती घेशील, आणि दिवसांच्या शेवटी आपल्या नेमून दिलेल्या भागात उभा राहशील. दानियेल १२:१३.

“दिवसांच्या शेवटी” येणारे “दिवस” म्हणजे 1844 मध्ये समाप्त झालेल्या कालविषयक भविष्यवाण्या होत; कारण त्यानंतर भविष्यसूचक कालावधी पुढे राहणार नव्हता. तेवीसशे वर्षे, जी मराह दृष्टांत होती, ज्याचा अर्थ त्या वेळी ख्रिस्ताचे आपल्या पवित्रस्थानात आकस्मिक प्रकट होणे असा होतो, ती तेव्हाच समाप्त झाली; आणि शेवटच्या क्रोधाची दोन हजार पाचशे वीस वर्षेसुद्धा तेव्हाच समाप्त झाली, जशी पहिल्या क्रोधाचे दिवस 1798 मध्ये, अंतकाळी, समाप्त झाले होते. यिर्मयाने ज्याचा उल्लेख “त्या दिवसांनंतर” असा केला, त्याचा पुढे पौलाने उल्लेख केला. पौल यिर्मयाच्या “त्या दिवसांनंतर” या वचनाचा दोनदा उल्लेख करतो; कारण पौल केवळ “त्या दिवसांनंतर” स्थापित होणाऱ्या कराराविषयी बोलत नाही, तर त्याहून अधिक महत्त्वाचे म्हणजे तो महायाजक म्हणून ख्रिस्ताच्या कार्याची ओळख करून देत आहे.

कारण त्याने एका अर्पणाद्वारे पवित्र केलेल्यांना सदासर्वकाळ परिपूर्ण केले आहे. याविषयी पवित्र आत्माही आपल्याला साक्ष देतो; कारण त्याने पूर्वी असे म्हटले आहे, “त्या दिवसांनंतर मी त्यांच्याबरोबर जो करार करीन तो हा आहे, असे प्रभु म्हणतो, मी माझे नियम त्यांच्या अंतःकरणात ठेवीन, आणि त्यांच्या मनावर ते लिहीन”; आणि “त्यांची पापे व त्यांचे अधर्म मी पुन्हा कधीही स्मरण करणार नाही.” आता जिथे यांची क्षमा आहे, तिथे पापासाठी अर्पण राहात नाही. म्हणून, बंधूनी, येशूच्या रक्ताद्वारे परमपवित्र स्थानी प्रवेश करण्याचे धैर्य आपल्याला आहे; त्या नव्या व जिवंत मार्गाने, जो त्याने आपल्यासाठी पडद्यामधून, म्हणजेच आपल्या देहामधून, प्रतिष्ठित केला; आणि देवाच्या घराण्यावर एक महान याजक आपल्याजवळ आहे. इब्री 10:14-21.

ख्रिस्ताच्या प्रकट होण्याच्या मरा दर्शनाच्या भविष्यवाणीला आणि भविष्यवाणीच्या इतिहासाच्या खाझोन दर्शनाच्या दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या भविष्यवाणीला जोडणारी दोनशे वीस वर्षे, या दोन भविष्यवाणीच्या कालखंडांच्या प्रारंभास परस्पर बांधून ठेवतात किंवा जोडतात, अशा एका प्रतीकात्मक दुव्याद्वारे जो मानवतेचे देवत्वाशी संयोग दर्शवितो; आणि हेच ते कार्य आहे जे तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीच्या काळात घडणाऱ्या शुद्धीकरणामध्ये ख्रिस्त पूर्ण करतो, आणि ज्याचा परिणाम म्हणजे तो एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांबरोबर करीत असलेला करार होय.

चाझोनचे दर्शन, जे मंदिराच्या पायदळी तुडविण्याचे चित्रण करते, ते एदेनाच्या बागेत आदामाच्या बंडापासून पापामुळे पायदळी तुडविलेल्या मानवजातीचे दर्शन आहे; आणि मराहचे दर्शन, जे मंदिर पुनर्स्थापित व शुद्ध करण्याच्या ख्रिस्ताच्या कार्याचे चित्रण करते, हे दोन्ही 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी पूर्ण झाले. देवाच्या संतापाच्या दोन दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या भविष्यवाण्या आहेत, ज्या सैन्यदल व पवित्रस्थान यांच्या पायदळी तुडविण्याचे प्रतिनिधित्व करतात.

त्या दोन्ही भविष्यवाण्या मानवजातीच्या तुडवून टाकण्याचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि मराहच्या दर्शनाद्वारेच त्या स्थितीचे पुनर्स्थापन होणार आहे. आपल्या लोकांविरुद्ध देवाच्या त्या दोन्ही संतापप्रकटीकरणांत पतित मानवजातीवरील संतापाचे प्रतिनिधित्व आढळते; आणि पतित मंदिराचे पुनर्बांधणी व शुद्धीकरण करण्याच्या ख्रिस्ताच्या कार्याद्वारेच तिचे उद्धार व पुनर्स्थापन होणार होते.

ही दोन संतापे मानवजातीच्या उच्च स्वभाव आणि नीच स्वभाव यांचे प्रतिनिधित्व करतात. आदामाच्या पतनाच्या वेळी, नीच स्वभावाने उच्च स्वभावावर प्रभुत्व मिळविले, आणि मनुष्यासाठी ख्रिस्ताची योजना अशी होती की उच्च स्वभावाने नीच स्वभावावर राज्य करावे. आदामाच्या पतनाच्या वेळी, उच्च स्वभाव नीच स्वभावाच्या वासनांपुढे

पराभूत झाला, आणि देवाची योजना उलटली गेली. बायबलमधील "conversion" याचा हाच अर्थ आहे. परिवर्तित होणे म्हणजे नीच स्वभावावर राज्य करणाऱ्या आपल्या स्थानावर उच्च स्वभावाची पुनर्स्थापना होणे. परिवर्तित करणे म्हणजे उलट करणे, किंवा वरचे खाली करणे.

उत्तरेकडील राज्याविरुद्धचा पहिला संताप हा त्या अधःस्वभावाविरुद्धचा संताप होता, ज्याने पतनाच्या वेळी उच्च स्वभावाला अधीन केले. तो संताप प्रथम आला; कारण ख्रिस्ताने उद्धारकार्य नेमके जिथे ते प्रथम आरंभले होते तिथूनच हाती घेतले, आणि त्याचा आरंभ अधःस्वभावाच्या वासनेपासून झाला होता, जी भूकतृष्णेची वासना होती. ख्रिस्ताने आपले कार्य चाळीस दिवसांच्या उपवासाने आरंभले.

"तारणाची योजना यशस्वीपणे पुढे नेण्यासाठी मनुष्याच्या उद्धारारे कार्य ज्या ठिकाणी नाशाची सुरुवात झाली, अगदी तेथूनच आरंभ करणे आवश्यक आहे, हे ख्रिस्ताला ठाऊक होते. आदाम भुकेच्या वासनापूर्तीमुळे पडला. देवाच्या नियमाचे पालन करण्याबाबत मनुष्यावर असलेली त्याची कर्तव्ये ठसवून देण्यासाठी, ख्रिस्ताने मनुष्याच्या शारीरिक सवयींच्या सुधारणेद्वारे आपल्या उद्धारकार्याची सुरुवात केली. सद्गुणांतील अधःपतन आणि मानवजातीची अवनती ही मुख्यतः विपर्यस्त भुकेच्या वासनापूर्तीमुळे झालेली आहे." Testimonies, volume 3, 486.

दुसरा संताप उच्च स्वरूपाविरुद्ध होता, ज्याचे प्रतिनिधित्व दक्षिणेकडील राज्याने केले आहे, जिथे यरुशलेम स्थित आहे; आणि तेच ते नगर आहे, जेथे देवाने आपले नाव ठेवण्याकरिता निवड केली. २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी, ख्रिस्त ज्या कार्याचा उद्देश करित होता आणि जे कार्य तो आता पूर्ण करित आहे, त्याचे प्रतिनिधित्व यहेज्केलच्या दोन काठ्यांनी केले आहे.

जेव्हा यहेज्केलच्या दोन काठ्या सदासर्वकाळ एकाच काठीमध्ये जोडल्या जातात, तेव्हा ते त्या कराराची ओळख करून देते, ज्यामध्ये ख्रिस्त आपल्या लोकांपासून पाप सदासर्वकाळ दूर करतो, आणि उच्च व निम्न स्वभाव पुन्हा योग्य श्रेणीबद्ध रचनेत परत आणले जातात, आणि मनुष्य पुन्हा एकदा संपूर्ण होतात. अपरिवर्तित अवस्थेत, मनुष्याचा निम्न स्वभाव, जो पहिल्या संतापाने दर्शविला आहे, तो मनुष्याच्या उच्च स्वभावावर राज्य करित होता, जो शेवटच्या संतापाने दर्शविला आहे. म्हणूनच, पहिला संताप उत्तरेकडील राज्याविरुद्ध होता, जे भौगोलिकदृष्ट्या दक्षिणेकडील राज्याच्या "वर" होते.

मराह आणि खाझोन या दोन दृष्टान्तांना त्यांच्या परस्पर प्रारंभांमध्ये दैवीत्व आणि मानवत्वाशी जोडणारी दोनशे वीस वर्षे, ख्रिस्त जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांसह तिसऱ्या देवदूताचे कार्य पूर्णत्वास नेतो, तेव्हा दोन्ही एकत्र येऊन एका काठीमध्ये समाविष्ट होतात. ही दक्षिणी राज्याविरुद्धच्या अंतिम क्रोधाची भविष्यवाणी आहे, जी 1844 मधील प्रकट होण्याच्या भविष्यवाणीशी जोडलेली आहे; कारण करार परिवर्तनकाळी नवे मन प्रदान करतो, परंतु नवे शरीर (उत्तरी राज्य) केवळ दुसऱ्या आगमनाच्या वेळी डोळ्यांच्या पापणी लवते न लवते तोच पुनर्स्थापित केले जाते.

दानियेल अकरावा अध्याय, चाळिसावा पद, समाप्तीच्या दोन्ही काळांची ओळख करून देतो; आणि असे करताना, प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूच्या इतिहासकाळात भविष्यवाणीच्या इतिहासाची एक अंतर्गत व एक बाह्य अशी रेषा अधोरेखित करतो. त्या पदामध्ये उघड करण्यात आलेली सत्ये, ख्रिस्त आपल्या लोकांमध्ये ओळखून पूर्ण करण्यासाठी आला त्या सत्याच्या अंतर्गत व बाह्य अशा दोन्ही रेषांचे प्रतिनिधित्व करतात. मनुष्यत्व देवत्वाशी एकरूप झालेले असता पाप करित नाही, हे सत्य ज्ञानाच्या उघडकीस येण्याच्या परिणामाशी संबंधित प्रकाशामध्ये दर्शविलेले आहे, आणि शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकांचे अंतर्गत सत्य दर्शविते. जगाला आर्मगेदोनकडे नेणाऱ्या सामर्थ्यामधील युद्धाने दर्शविला गेलेला प्रकाश, शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकांचे बाह्य सत्य आहे.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

पुन्हा परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, "मनुष्यपुत्रा, तू एक काठी घे आणि तिच्यावर लिही, 'यहूदासाठी, आणि त्याचे सोबती असलेल्या इस्राएलच्या संततीसाठी'; मग दुसरी काठी घे आणि तिच्यावर लिही,

‘योसेफासाठी, म्हणजे एफ्रैमची काठी, आणि त्याचे सोबती असलेल्या इस्राएलच्या सर्व घराण्यासाठी.’ आणि त्या एकमेकींशी जोडून एकच काठी कर; म्हणजे त्या तुझ्या हातात एक होतील. आणि तुझ्या लोकांची संतती तुला म्हणेल, ‘यांनी काय अभिप्रेत आहे ते आम्हांस सांगणार नाहीस काय?’ तेव्हा त्यांना सांग, ‘प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, मी योसेफाची काठी, जी एफ्रैमच्या हातात आहे, आणि त्याचे सोबती असलेल्या इस्राएलच्या वंशांना घेईन, आणि यहूदाच्या काठीबरोबर, त्याच्याबरोबर त्यांना जोडीन, आणि त्यांची एकच काठी करीन; आणि त्या माझ्या हातात एक होतील.’ आणि ज्या काठ्यांवर तू लिहिशील त्या त्यांच्या डोळ्यांसमोर तुझ्या हातात असतील. आणि त्यांना सांग, ‘प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, मी इस्राएलच्या संततीला ज्या ज्या परराष्ट्रियांमध्ये ते गेले आहेत, त्यांच्यामधून घेईन, आणि त्यांना चहूबाजूंनी एकत्र जमवीन, आणि त्यांच्या स्वतःच्या भूमीत आणीन; आणि इस्राएलच्या पर्वतांवरील त्या भूमीत मी त्यांना एकच राष्ट्र करीन; आणि त्या सर्वांवर एकच राजा राजा असेल; आणि ते पुन्हा कधीही दोन राष्ट्रे होणार नाहीत, आणि दोन राज्यांत विभागले जाणारही नाहीत. आणि ते पुन्हा कधीही आपल्या मूर्तींनी, आपल्या घृणास्पद गोष्टींनी, किंवा आपल्या कोणत्याही अपराधांनी स्वतःला अशुद्ध करणार नाहीत; परंतु ज्या ज्या वसतिस्थानांत त्यांनी पाप केले आहे, त्या सर्वांतून मी त्यांना सोडवीन, आणि त्यांना शुद्ध करीन; आणि ते माझे लोक होतील, आणि मी त्यांचा देव होईन. आणि माझा सेवक दावीद त्यांच्यावर राजा होईल; आणि त्या सर्वांना एकच मेंढपाळ असेल; ते माझ्या न्यायविधींमध्ये चालतील, माझे नियम पाळतील, आणि ते आचरतील. आणि जी भूमी मी माझा सेवक याकोब याला दिली, ज्या भूमीत तुमचे पूर्वज राहिले, त्याच भूमीत ते राहतील; ते, त्यांची मुले, आणि त्यांच्या मुलांची मुले, सदासर्वकाळ त्यात राहतील; आणि माझा सेवक दावीद त्यांचा अधिपती सदासर्वकाळ असेल. शिवाय मी त्यांच्याशी शांतीचा करार करीन; तो त्यांच्याशी अनंतकाळचा करार असेल; आणि मी त्यांना स्थापन करीन, त्यांची वाढ करीन, आणि माझे पवित्रस्थान त्यांच्या मध्यभागी सदासर्वकाळ स्थापीन. माझे निवासमंडपही त्यांच्याबरोबर असेल; होय, मी त्यांचा देव होईन, आणि ते माझे लोक होतील. आणि जेव्हा माझे पवित्रस्थान त्यांच्या मध्यभागी सदासर्वकाळ असेल, तेव्हा परराष्ट्रीय जाणतील की मी परमेश्वर इस्राएलला पवित्र करतो.’ यहजेकेल 37:15-28.